

Ці ідеї є результатом часу, епохи і творчого генія представників Баухауза. Експериментальний елемент ідей і практики Баухауза залишив величезний слід в архітектурі та містобудуванні. Поява школи і стилю Баухауз дало підставу для зародження сучасного архітектурного мистецтва і створення відповідного предметного середовища. Доказом цього є новий район приватної забудови на півдні Ваймара, де кожен будинок являє собою реалізацію чистої ідеї Баухауза: єдність мистецтва і техніки.

ГАРМОНІЗУЮЧІ ЗАСОБИ АРХІТЕКТУРИ МОДЕРНА

Хабарова К.А.

Науковий керівник – Манохін В.П., доцент

Наприкінці XIX ст. в архітектурній практиці України панували історизм і еклектизм. Пошук нових форм, зміни у конструюванні і винахід більш сучасних матеріалів потребували наукового опрацювання. Думки з цього приводу були висловлені і теоретично осмислені у працях архітекторів О.І. Бернардацці, О.В. Кобелева, П.Ф. Альошина.

О.М. Бекетов писав: "Новий стиль цієї архітектури, маючи, як відомо, в основі класичні форми, модернізовані легкими карнизами з великими виступами і багатою, але суворою орнаментикою з рослинного світу в поєднанні з широкими поясами барельєфів і скульптури, отримав дуже широке розповсюдження на всьому Заході, а також у нас на самому початку XX століття". Часті закордонні поїздки провідних українських архітекторів дозволяли знайомитися зі зразками новітнього стилю в Західній Європі. Властива рослинам криволінійність форм і ліній, випадковий характер їх переплетення, мальовничості, стають джерелом мови нового стилю.

У рамках загального напрямку модерну на Україні можна виділити чотири творчі школи: київська, харківська, львівська та одеська. Київська школа характерна найбільш яскравими творами, які в початковий період відрізняються витонченістю форм і ліній, експресивністю і активним зверненням до природних форм. Для харківської школи модерну характерні твори другого періоду, кращим з них властиві індивідуалізовані риси, що відображають не стільки європейські прототипи, скільки особисті творчі можливості авторів. Одеська школа зазнала найбільш потужного впливу традицій історизму і відгукнулася на модерн найбільш слабо. Львівська школа модерну розвивалася у Львові, Чернівцях та інших містах Західної України, перебуваючи під прямим впливом «Віденського сецесіону», і в той же

час зуміла створити оригінальні твори з перехідними рисами до декоративізму, властивому архітектурі 1920-х років.

Модерну були властиві деякі протиріччя: невідповідність його раціональної теоретичної концепції і практики, яка найчастіше зводилася до використання нових декоративних прийомів і форм, що призводило до виникнення своєрідних штампів та формування негативного ставлення до модерну.

В цілому модерн зіграв важливу роль у розвитку професійної майстерності архітекторів України. Він сприяв індивідуалізації творчості, орієнтував на пошуки нових форм і прийомів. Інші творчі напрямки, розвиваючись паралельно з модерном, відчували на собі його вплив.

ФОРМУВАННЯ ПОЛІХРОМІЇ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА

Павлусенко М.В.

Науковий керівник – Манохін В.П., доцент

Щоб розкрити поняття «поліхромії міста», уявімо собі нескінченне багатство і різноманіття кольорового поля міста, величезного, вібруючого, мерехтіння мірадами кольорів та відтінків. Все, що оточує нас в природному або міському ландшафті має визначений колір. Колір неминучий атрибут предметно-просторового середовища. Будівлі з природою зазвичай виглядають гармонійно, коли використовуються природні кольори, в їх поєднанні людина бачить приналежність до певних форм, стилістики і мінливості. Але чи всі створені людиною штучні середовища гармонійні за кольором? Спробуємо відповісти на це питання, визначивши на початку більш чітко мету і завдання нашої роботи.

Мета роботи – розбір феномену колористики міста, а також ознайомлення з необхідністю врахування колориту.

Завдання роботи – розгляд взаємодії кольорового середовища міста з природним і кольоровим контекстом; простеження еволюції кольору середовища міста як вираження колірної культури.

Формування колористики як способу взаємодії з середовищем міста і природним колірним контекстом, вивчення взаємозв'язку архітектурної поліхромії з багатоцвіттям природного середовища як шляху формування колірного середовища міста має найбільш глибокі історичні корені. Вони обумовлені пам'яттю людства, підсвідомо пов'язані з давніми часами, коли скромне житло людини за своїми матеріалами не виділялося на фоні ландшафту і природно злилося з ним за кольо-